

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a ügyvéd által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a ügyvéd által képviselt I. rendű és a ügyvéd által képviselt II. rendű beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2011. évi február hó 25. napján kelt 7.K.34.168/2010/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2011. évi június hó 15. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30 000 (azaz harmincezer) forint, az I. rendű alperesi beavatkozónak 50 000 (azaz ötvenezer) forint és a II. rendű alperesi beavatkozónak 15 000 (azaz tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 36 000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A II. r. alperesi beavatkozó mint ajánlatkérő 2010. április 8. napján 2010/S-68-102066. számon megjelentett hirdetménnyel a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) IV. fejezete szerinti nyílt közbeszerzési

eljárás megindítására tett közzé ajánlati felhívást „Vállalkozási szerződés a egyes intézményei közétkeztetésének biztosítására” tárgyban.

Az ajánlatkérő felhívására - annak mind a négy részére - a kérelmező, az I.r. alperesi beavatkozó, az Zrt. és a Kft. tettek ajánlatot.

Az ajánlati dokumentáció értelmében az ajánlatok elbírálásának szempontja a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás volt. A számítás alapja a „mindösszesen képzett ár”, amely az egyes étkezések nyersanyag költségének és rezsiköltségének az összege (nettó vállalási ár), szorozva a hozzárendelt súlyszámokkal. A II.r. alperesi beavatkozó az ajánlatokat megvizsgálta, majd 2010. június 16. napján öt ajánlattevőt hiánypótlásra szólított fel, az I. rendű alperesi beavatkozót, a Kft. és a Zrt. részére pedig a Kbt. 86.§ (1) bekezdése alapján indokolás kérést küldött az ajánlatban meghatározott rezsiköltségekre vonatkozó árajánlatok, különösen az ajánlati ár alapján kalkulálható bérköltség, az eszköz és anyagköltség tekintetében.

A II. rendű alperesi beavatkozó az ajánlatokat értékelte, majd a 2010. június 24. napi eredményhirdetésen az I. rendű alperesi beavatkozót hirdette ki az eljárás nyertesének valamennyi rész tekintetében. A második legkedvezőbb ajánlattevőként a Kft. jelölte meg.

A felperes előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be, amelyre a II. rendű alperesi beavatkozó álláspontját fenntartotta, és döntését nem változtatta meg. A felperes iratbetekintési lehetőséget is kért a II. rendű alperesi beavatkozótól, melynek megtörténtét követően újabb kérelemben érvelt álláspontja mellett, hogy a nyertes ajánlat kirívóan alacsony ellenszolgáltatást tartalmazott valamennyi rész tekintetében. A II. rendű alperesi beavatkozó további indokolást kért az I. rendű alperesi beavatkozótól, majd ellenőrző kalkulációt készített a főzés energiaszükségletére vonatkozóan, amelynek eredményeként azt állapította meg, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó által közölt állítások és adatok nem voltak irreálisak a pályázati anyagban, ezért 2010. június 30-án a felperes vitarendezési kérelmét elutasította.

A felperes ezt követően jogorvoslati kérelmet nyújtott be, melyben kérte a jogsértés megtörténtének megállapítását, a közbeszerzési eljárást lezáró döntés megsemmisítését és költségeinek megtérítését. Kérelmének indokául előadta, hogy az ajánlatkérő elmulasztotta érvénytelenné nyilvánítani az első három ajánlattevő - álláspontja szerint a gazdasági ésszerűséggel nem összeegyeztethető, teljesíthetetlen - ajánlatát. Tételeken az üzemanyag költség, a gázfogyasztás, a csatornadíj, az elektromos áram és az egyéb általános költségek összegét kifogásolta.

Az alperes a D.544/14/2010. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Indokolásában hangsúlyozta, hogy a jogalkotó nem önmagában az alacsony ellenszolgáltatást, hanem a kirívóan alacsony ellenszolgáltatást határozta meg,

amely elsődlegesen a beérkezett ajánlati árak egymással történő összehasonlítása során állapítható meg. Jelen esetben - tekintettel arra, hogy több ajánlat is tartalmazhat kirívóan alacsony ellenszolgáltatást - a Kbt. 86. § (2) bekezdése szerint azt kellett vizsgálni, hogy a felperes által kifogásolt - a rezsiköltség 10%-t kitevő - költséghányad vonatkozásában az ajánlat tartalmaz-e olyan adatokat, amelyek nyilvánvalóan téves kalkulációból erednek, és ennél fogva a szerződés gazdasági ésszerűtlenségét, teljesíthetetlenségét jelentik. A II. rendű alperesi beavatkozó a felperesen kívül mindhárom ajánlattevőt felhívta indokolásra a Kbt. 86.§ (1) bekezdése alapján, különösen az ajánlati ár alapján kalkulálható bérköltség, az eszköz és anyagköltségek tekintetében. Megállapította, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó a közbeszerzési eljárás során adott indokolás és az előzetes vitarendezés során csatolt iratok alapján objektív alapokon nyugvó, részletes indokolást adott az általa ajánlott ár rezsiköltségek tekintetében, kitért a bérköltségek részletezésére, az adóhatóság által kiadott üzemanyag normákra hivatkozott a szállítási költségek tekintetében, valamint számolt valamennyi energia- és általános költséggel. Hivatkozott továbbá a szolgáltatás-nyújtás módszerének gazdaságosságára is, kiemelve, hogy nem az ajánlata tartalmaz kirívóan alacsony elemeket, hanem a felperes ára volt kirívóan magas. Mindezekre tekintettel - álláspontja szerint - a II. rendű alperesi beavatkozó a Kbt. vonatkozó rendelkezésének eleget téve vizsgálta meg a szerződés teljesíthetőségét és hozta meg döntését az ajánlat érvényességéről és a nyertes ajánlattevő személyéről. Ugyanezen indokok alapján elutasította a felperesnek a másik két ajánlattevő vonatkozásában előterjesztett kérelmeit is. Végezetül utalt arra, hogy mivel sem üzemanyag-, gáz- és elektromos áramfogyasztás, sem a víz- és csatornaköltség mértéke nem tekinthető objektív adatnak, a nyertes ajánlattevőnél felmerülő számos konkrét körülmény ismerete nélkül nem határozható meg pontosan, ezért ezek vizsgálata nem tehető az ajánlatkérő kötelezettségévé, illetve nem mondható ki, hogy a nyertes által közölt adatok olyan megalapozatlan számításon alapulnak, amelynek mértéke a szerződés teljesítését veszélyezteti.

A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását, jogsértés megállapítását, másodlagosan pedig a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, valamint az alperes perköltségben marasztalását kérte. Rámutatott, hogy nem volt annak jelentősége, hogy az általa vitatott költségtételek a teljes költség hány százalékát teszik ki, hiszen egy részről az volt vizsgálandó, hogy a költségtételek tekintetében az I. rendű alperesi beavatkozó számításai, közölt adatai tévesek voltak-e, az általa megadott összegek a tényleges költségeket fedezték-e, másrésről, ha a felperes által vitatott költségtételek tekintetében az álláspontja helytálló volt, akkor a ténylegesen felmerülő, de figyelembe nem vett költségtöbblet fedezésére az I. rendű alperesi beavatkozó egyéb költségei fedezetet nem nyújthattak, hiszen az I. rendű alperesi beavatkozó minden bizonnyal nem képezett az egyéb költségtételei körében ezen költségekre külön tartalékot. Változatlanul az volt az álláspontja, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott vállalási áron a szerződés nem teljesíthető, az I. r. alperesi beavatkozó pedig nem adott objektív alapon nyugvó indokolást az ajánlatban szereplő költségek tekintetében. Rámutatott, hogy a II. rendű alperesi

beavatkozó energetikusa által készített számítások szerint az I. rendű alperesi beavatkozó által közölt fogyasztási adatok megfelelőek voltak, ugyanakkor nem tért ki a II. rendű alperesi beavatkozó, és az alperes sem vette értékelési körébe azt a tényt, hogy a felperesi társaság felé II. rendű alperesi beavatkozó több száz százalékkal magasabb díjakat számláz ki, azonos tárgyú szolgáltatás során. Vitatta az I. rendű alperesi beavatkozó által felhozott analógiát a kirívóan alacsony ár és a feltűnő értékaránytalanság között. Sérelmezte az üzemanyag költség becslését, valamint vitatta a gázköltségeket is, továbbá kifogásolta a víz- és csatornadíjakat is. Összességében a felperes szerint az indokolásban szereplő adatok több millió forinttal eltértek a valóságban szükséges költségektől.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozással arra, hogy a határozata nem volt jogszabálysértő. Kiemelte, hogy a II. rendű alperesi beavatkozónak elsődlegesen az I. rendű alperesi beavatkozó indokolását kellett vizsgálnia, és nem a felperesnek a saját tapasztalatain, üzemi működésén alapuló kalkulációját. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy nem hagyta figyelmen kívül a felperes érvelését sem, e körben azt vizsgálta, hogy megdöntik-e a nyertes érvelésének alaposságát, illetve, hogy az indokolásban foglaltakat az I. rendű alperesi beavatkozó jogszerűen fogadta-e el.

Az I. rendű alperesi beavatkozó szintén a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az felperesnek a közelmúltban önkormányzatok intézményeinek pályázataira tett ajánlatai bizonyítják, hogy a felperes lényegesen alacsonyabb összegben is képes szolgáltatni. Rámutatott, hogy a felperes állítása szerint minimálisan megadható árrésnél alacsonyabb árrést más pályázatok során a felperes maga is adott. Kiemelte, hogy a felperes csupán a költséghányad 10%-os részében hivatkozik a kirívóan alacsony árra, amely a jelen esetben önmagában kizárja a kirívóan alacsony ellenszolgáltatást. Utalt arra, hogy a szerződés megkötése óta eltelt időszak további bizonyítéku szolgál arra, hogy az általa vállalt árakon eleget tud tenni a vállalt szolgáltatási kötelezettségének.

A II. rendű alperesi beavatkozó kérte a kereset elutasítását, csatlakozott az alperes és az I. rendű alperesi beavatkozó által előadottakhoz.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jogszabálysértést követett-e el az alperes, amikor jogsértés hiányára tekintettel elutasította a felperes jogorvoslati kérelmét, amelyben az I. rendű alperesi beavatkozó és még két ajánlattevő ajánlatának érvényességét támadta. A Kbt. 81., 86. és 88.§-ában foglaltak alapján utalt arra, hogy a Kbt. nem határozza meg a kirívóan alacsony ellenszolgáltatás fogalmát, mert valamennyi beszerzés tekintetében nem lehet előre meghatározni, hogy milyen összegű ellenszolgáltatás minősül kirívóan alacsonynak, így azt csak esetenként lehet megítélni tekintettel a közbeszerzés tárgyára, annak becsült értékére, a piaci viszonyokra, az ajánlattevő indokolására és egyéb körülményekre. Emellett az ajánlatkérőnek az egyes ajánlatokban szereplő ellenszolgáltatásokat egymáshoz viszonyítottan is értékelnie kell. Az ajánlatkérő

akkor minősítheti elfogadhatónak az ajánlattevő indokolását, ha az konkrét és objektív tényeken alapul.

Utalt arra, hogy a felperesen kívüli három ajánlattevő ajánlatai között az egyes részek tekintetében 2-13%-os eltérés volt, míg a felperes és a nyertes I. rendű alperesi beavatkozó ajánlati ára között átlagosan 30%-os volt az eltérés.

Megállapította, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó részletesen bemutatta rezsiköltségeit, melyből az alperes - és ennek megfelelően a bíróság - vizsgálata is a szállítási-, energia- és általános költségekre terjedt ki. E körben osztotta az alperes azon álláspontját, miszerint a szállítási és az energia költségek tekintetében a felperes által közölt adatok nem valamennyi versenytárs esetében azonosan alkalmazható objektív jellegű adatok, hiszen a tényleges költség, a gépjárműpark műszaki állapota, a használt konyhatechnológia, a takarékosági intézkedések, a munkaszervezet korszerűsége és költséghatékonyasága függvényében változhat. A másik két pályázó esetében megállapította, hogy azok csupán pár %-al eltérő ajánlatokat tettek, ajánlati áraikat szintén megindokolták. A felperes vonatkozásukban a keresetét nem egészítette ki, további bizonyítékot nem terjesztett elő. Hangsúlyozta, hogy az alperes a határozatában részletesen kifejtette, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó, illetve az őt követő két ajánlattevő ajánlati árai mely ténybeli indokokra tekintettel nem voltak kirívóan alacsony ellenszolgáltatásnak minősíthetők. Erre figyelemmel megállapítható, hogy az ajánlattevők indokolásai egyértelműen meggyőzhették a II. rendű alperesi beavatkozót arról, hogy az ellenszolgáltatások racionális közgazdasági indokokon alapulnak, és ezért nem voltak irreálisnak tekinthetők. Erre figyelemmel pedig a II. rendű alperesi beavatkozó - a három ajánlattevő által megadott költségek valós helyzetét, realitását megvizsgálva - helyesen hozta meg a döntését.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének történő helyt adást kért. Elöljáróban hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tette az ítélet részévé az észrevételét, melyet a felperes az I. rendű alperesi beavatkozó 2011. február 17-én kelt kereseti ellenkérelmére írt. Utalt a Fővárosi Bíróság ugyan ezen tanácsa előtt 7.K.30.045/2010/14. számú ítéletben foglaltakra, amelyben a bíróság rámutatott arra, hogy a kirívóan alacsony ár alatt az adott konkrét szolgáltatás piaci árától, illetve az ár valós helyzetétől való jogellenes eltérését kell érteni. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a jogorvoslati eljárásban 2010. július 26-án és július 29-én tett észrevételei egyáltalán nem kerültek figyelembe vételre, sem megválaszolásra. Az alperesi beavatkozó 2011. február 17-ei ellenkérelme ismeretében változatlanul sérelmezte, hogy az alperes általánosságot tartalmazó határozati indokolásában az alperesi beavatkozó nyilatkozata eredményét teljesen aaptalanul, objektív alapokon álló indokolásnak tekintette. Az I. rendű alperesi beavatkozó indokolása - megítélése szerint - nem objektív adatokon nyugszik, a kiíró pedig nem vizsgálta meg a benyújtott indokolást, és az alperes sem vizsgálhatta. A földgáz fogyasztás díjánál, nem fogadta el - az ajánlatkérő által elfogadott - az egy adagra jutó 0,7 l víz felhasználásával számolt kalkulációt, mert - álláspontja szerint - az ellenkezik a szakmában szokásos tapasztalati mennyiséggel. Az ajánlatkérő elmulasztotta értékelési körébe vonni, hogy a gáz ára, alapidíjból és tényleges fogyasztásra jutó díjból áll. Sérelmezte, hogy az ajánlatkérő

az üzemanyag költség meghatározása során nem végzett kontrollszámítást, hiszen akkor egyértelműen kiderült volna, hogy a jelenleg alperesi beavatkozó indokolásában szereplő adat több millió forinttal eltér a valóságban szükséges költségektől. Utalt arra, hogy a Pp. 221.§ (1) bekezdése nyomán a Fővárosi Bíróság ítélete rögzítette, hogy az ajánlatkérő az indokolás és a rendelkezésre álló iratok alapján köteles meggyőződni az ajánlati elemek valós helyzetéről, majd eligazítást adott, milyen objektív alapú indokolást vehető figyelembe az ajánlatkérő részéről. Az ítélet több helyen részletesen kitért arra, hogy a II. rendű alperesi beavatkozó a hiánypótlási felhívásra milyen választ adott, azok nagyon részletesek voltak, továbbá e válaszok részletessége mennyire alapozhatták meg az alperest, és a II. rendű alperesi beavatkozó döntéseit. Ugyanakkor a felperes álláspontja szerint az ajánlatkérő nem tárta fel, és nem oldotta fel az ajánlattevők által megtett ajánlati elemek közötti ellentmondást. Egyebekben álláspontja szerint nem annak van jelentősége, hogy nyertes mennyire részletes választ ad a hiánypótló felhívásra, hanem annak, hogy az ajánlati elemek megalapozottságáról az ajánlattevő meggyőződött-e és ez dokumentálható-e. Álláspontja szerint a Kbt. 86.§ (3) bekezdése megsértésével az ajánlatkérő nem győződött meg a nyertes ajánlati elemek megalapozottságáról, hanem kritikátlanul, kontroll nélkül elfogadta a nyertes ajánlattevő hiánypótlásra írt válaszait.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, hivatkozással arra, hogy az jogszerű és megalapozott. Utalt arra, hogy a felperesi álláspont az, hogy a jogorvoslati eljárás során előterjesztett számításai és érvelése bizonyította, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott ajánlati áron a szerződés nem teljesíthető. Változatlanul hivatkozott arra, hogy a nyertes ajánlattevő a közbeszerzési eljárás során adott indokolás és az előzetes vitarendezés során csatolt iratok alapján objektív alapokon nyugvó indokolást adott az általa ajánlott ár rezsiköltségek tekintetében. Bemutatta az árképzését, annak lényeges elemeit, kitért a bérköltségek részletezésére, az APEH által kiadott üzemanyag normákra, szállítási költségekre, stb. Mindezekre tekintettel az ajánlatkérő a Kbt. vonatkozó rendelkezéseinek eleget téve vizsgálta meg a szerződés teljesíthetőségét és hozta meg döntését az ajánlat érvényességéről és a nyertes ajánlattevő személyéről. Változatlan álláspontja szerint, ezzel szemben a felperes által előadott a nyertes ajánlattevő indokolásának vitatására vonatkozó érvek nem voltak olyan objektív alapúak, amelyek egyértelműen cáfolták volna a nyertes ajánlattevő által előterjesztett számításokat és indokokat, nem bizonyították azt, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott ajánlati áron a szerződés nem teljesíthető. Hangsúlyozta, hogy megítélése szerint a szállítási költségek és az energia költségek tekintetében a felperes által közölt adatok nem valamennyi versenytárs esetében azonosan alkalmazható objektív adatok, mivel azok felperes nyilatkozata szerint is saját működési tapasztalatain alapultak, így az alperes megítélése szerint azokat csak a felperes ajánlata tekintetében lehet objektívnek tekinteni. Utalt arra, hogy az ajánlatkérőnek a Kbt. 86.§-a alapján azt kellett megítélnie a nyertes indokolása alapján, hogy az tartalmaz-e olyan adatokat, amelyek nyilvánvalóan téves kalkulációból erednek, a szerződés gazdasági ésszerűtlenségét, és teljesíthetetlenségét jelentik.

Az I. rendű alperesi beavatkozó észrevételében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Ismételten utalt arra, hogy a felperes sokkal bonyolultabb - még tálalási feladatot is tartalmazó - szolgáltatást lényegesen alacsonyabb áron lát el, mint amilyen a nyertes ajánlatban szerepel, illetve más közbeszerzési eljárások eredményhirdetési jegyzőkönyveiből megállapíthatóan alacsonyabb haszonkulcsot alkalmaz, mint a jelen eljárásban benyújtott ajánlatában. Fenntartotta azon álláspontját, hogy az energiaköltségekre vonatkozó számítását az ételkészítés során használt gépi technológia hatásfoka, az üzemanyag költségek esetében a konkrét hatósági szabályozás és műszaki paraméterek figyelembevételével készítette el. Kiemelte, hogy a 2010. szeptember 1-től hatályos szolgáltatási szerződés eddig eltelt 9 hónapja igazolta, hogy megadott ellenérték fejében eleget tud tenni az ajánlatkérő elvárásainak.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során beszerzett bizonyítékokat és a felek nyilatkozatait egyenként és azok összességében is a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 206. §-ában foglaltaknak megfelelően értékelte, az így rendelkezésre álló peradatok mérlegelésével helytállóan állapította meg az irányadó tényállást, annak alapján helyes jogkövetkeztetést vont le. A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével is, azonban a felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

Előjáróban rögzíti a másodfokú bíróság, hogy teljességgel súlytalan a felperes azon hivatkozása, miszerint az alperes nem tette eljárása tárgyává a 2010. július 26-ai és a 2010. július 28-ai észrevételében foglaltakat, valamint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az I. rendű alperesi beavatkozó 2011. február 17-én kelt kereseti ellenkérelmére írt észrevételét. Az alperesi határozat 10. oldala, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldala, ezt egyértelműen cáfolják.

A Kbt. 81. § (1)-(4) bekezdései értelmében az ajánlatok elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok megfelelnek-e az ajánlati felhívásban és a dokumentációban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. Az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlatok érvénytelenek, illetőleg van-e olyan ajánlattevő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az érvényes ajánlatokat az ajánlati felhívásban meghatározott bírálati szempont (57. §) alapján, illetőleg a 89-90. §-ban foglaltakra tekintettel kell értékelni.

A Kbt. 86. § (1)-(3) bekezdései szerint, ha az ajánlat kirívóan alacsonynak vagy magasnak értékelt ellenszolgáltatást tartalmaz, az ajánlatkérő az általa lényegesnek tartott ajánlati elemekre vonatkozó adatokat, valamint indokolást köteles írásban kérni.

Indokolást és az ajánlati elemre vonatkozó adatokat köteles kérni az ajánlatkérő különösen akkor, ha az ajánlati ár alapján kalkulálható bérköltség nem éri el az adott ágazatban általában szokásos béreket vagy azokat kirívóan meghaladja, illetve, ha a szerződés teljesítése kapcsán felmerülő eszköz- és anyagköltségek

(beszerzési értékek) nem érik el az ágazatban általában szokásos árszintet vagy azokat kirívóan meghaladják. Az ajánlatkérő az indokolás és a rendelkezésére álló iratok alapján köteles meggyőződni az ajánlati elemek megalapozottságáról, ennek során írásban tájékoztatást kérhet az ajánlattevőtől a vitatott ajánlati elemekre vonatkozóan.

A Kbt. 88. § (1) bekezdés g) pontja kimondja, hogy az ajánlat érvénytelen, ha kirívóan alacsony ellenszolgáltatást tartalmaz [86. § (5) bekezdése].

Az ajánlatkérő - ahogyan erre az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt - akkor minősítheti elfogadhatónak az ajánlattevő indokolását, ha az konkrét, és objektív tényeken alapul. Az indokolás akkor objektív, ha az ellenszolgáltatás kifogásolt elemeit az ajánlattevő tényadatokkal, számításokkal, pénzügyi kimutatásokkal, illetve egyéb irattal támasztja alá. Olyan indokolást kell tehát az ajánlattevőnek adnia, amely meggyőzi az ajánlatkérőt arról, hogy az alacsony ellenszolgáltatás racionális közgazdasági indokokon alapul, ezért nem tekinthető irreálisnak.

A jelen esetben a felperes kizárólag az ajánlat rezi költség tartalmát, és annak is csupán a tíz százalékát kitevő - a felhasznált energia árából és a szállítás költségeiből eredő - költséghányadot kifogásolta. Ennek alapján tehát azt kellett vizsgálni - ahogyan ezt az alperesi határozat is helytállóan rögzíti -, hogy az ajánlattevők által megtett árajánlatok ezen részei, az ahhoz fűzött indoklásra tekintettel, továbbá figyelembe véve az egyéb az ajánlatkérő számára rendelkezésre álló adatokat, tartalmazott-e olyan adatokat, amelyek nyilvánvalóan téves kalkulációból erednek, és a szerződés ésszerűtlenségét, illetve teljesíthetetlenségét eredményezik.

Az I. rendű alperesi beavatkozó az ajánlatkérő felhívására részletesen bemutatta a szállítási és energiaköltségét, megbontva a gáz, áram, fűtés valamint a víz- és csatorna díjakra. Megadta a szállításhoz használt autók típusát, üzemanyag szükségletét és a gépjárművek fenntartási költségeit. Kalkulálta az ételhulladék elszállításának költségeit, segédanyag és tisztítószer költségeket, valamint egyéb járulékos költségeket, melyek között figyelembe vette a biztosításokat és a fel nem osztható igazgatási költségeket is. Hivatkozott a szolgáltatásnyújtás módszerének, és az általa használt konyha rendkívüli költséghatékonyságára, valamint arra, hogy egy négy főből álló családi vállalkozás keretében látja el a vállalt feladatokat, amely tényező a költségeket jelentősen tovább csökkenti. Az ajánlatkérő további felhívására csatolta a hulladékeltávolítással, áramtalanítással kapcsolatos költségeire vonatkozó igazolást, a konyhatechnológusa által kiadott nyilatkozatot a gáz-, áram, víz- és csatorna költségekről, valamint az APEH honlapjáról letöltött üzemanyag fogyasztási normákat. Végezetül ismertette a jelen beszerzéshez hasonló konyhája költségeit, amelyben tálalást is végez, illetve elvégezte a részletes számítást az üzemanyag fogyasztás tekintetében. A fentiek alapján tehát kétséget kizáróan megállapítható, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó konkrét (minden egyes költségelemre külön-külön lebontott) objektív alapú (tényadatokkal, számításokkal, pénzügyi kimutatásokkal alátámasztott) indokolását adta.

A II. rendű alperesi beavatkozó az előzetes vitarendezési eljárás során a fenti adtok valóságtartalmának vizsgálatát energetikai szakértőjével elvégeztette, és megállapította, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó által figyelembe vett energiamennyiséggel az általa vállalt szolgáltatás teljesíthető.

Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy helyesen és jogszerűen járt el a II. rendű alperesi beavatkozó, amikor az I. rendű alperesi beavatkozó indokolásában foglaltak megvizsgálását és annak a rendelkezésére álló adatokkal történő összevetését követően arra a következtetésre jutott, hogy az ajánlattevő indokolását elfogadja, és ennek eredményeként az ajánlatát is érvényesnek tekinti. Erre figyelemmel helyes az alperesnek a felperes jogorvoslati kérelmét elutasító döntése is, és helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a felperesnek az alperes döntését támadó keresetét elutasította. A felperes a további két - az I. rendű alperesi beavatkozó ajánlatától csupán néhány %-a eltérő - ajánlattevő ajánlata kapcsán tett indokolására vonatkozóan további tényre vagy körülményre a keresetében sem hivatkozott, ezért - a fenti indokok alapján - az elsőfokú bíróságnak az alperes döntésének ezen részét támadó kereseti kérelmet elutasító döntése is helytálló.

A felperesnek az ajánlatban szereplő szolgáltatás teljesítéséhez szükséges szállítási és energia, valamint egyéb járulékos költségek vonatkozásában tett részletes - számos helyen a közbeszerzési eljárás kereteit meghaladó - tényelőadására utalással az alábbiakat rögzíti a Fővárosi Ítéltábla. A felperes által közölt adatok, és az azokon alapuló számítások - ahogyan erre az alperes és az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt - saját nyilatkozata szerint is saját működési tapasztalatain alapulnak, ezért azokat kizárólag a felperes vonatkozásában lehet objektívnek tekinteni. Ezen költségek összege ugyanis az egyes ajánlattevők vonatkozásában attól függően változhat, hogy az adott vállalkozás milyen műszaki állapotú gépjárműparkkal rendelkezik, milyen konyhatechnológiát alkalmaz, milyen takarékosági intézkedéseket vár el az alkalmazottaitól a munkavégzés terén, milyen költséghatékony maga a munkaszervezet, milyen az üzemvezetés, továbbá az energia felhasználás függ az ajánlattevő által kiadott étlaptól, annak az egyes étkezésekre lebontott összetételétől is. Mindezek a részletes adatok nem álltak - és nem is állhattak - sem a felperes, sem az ajánlatkérő (II. rendű alperesi beavatkozó) rendelkezésére. Ebből következően a felperesnek az általa alapul vett adatokból, az általa választott kalkuláció segítségével kiszámított eredmények, nyilvánvalóan nem szolgálhattak objektív alapul ahhoz, hogy annak alapján az egyes ajánlattevők ajánlata részleteiben vizsgálható, és az ajánlattevők ajánlata egymással összehasonlítható lehetett volna.

A kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperest, valamint az I. és II. rendű alperesi beavatkozót megillető másodfokú perköltségről a Pp. 78.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett a Fővárosi

Ítéltábla, míg az eredménytelenül fellebbező felperes a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján viseli a fellebbezési illetéket.

Budapest, 2011. évi június hó 15. napján

dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, dr. Rácz Krisztina s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: